

ŞİİRLER

SEVDA ŞARKILARI

I

sonbahar sarısı hüzün
yelpaze kirpiklerin gölge
pirinç damlalar dökten bulutlu gözlerine
belliki özleyişin dizginleri çekiyor soluğunu
belliki adımların şaşkın şafağında tutkunluğun
kaçak sevgilerin coşkusuyla çırpınırken
gönlümüz

ve uçuşırken saçlarımız
serin seher yelleriyle

II

balığın pullarıyla
kelebeğin kanadıyla süslemişim düşünüy
yıldızları gök boyu seyretmenin yasağında
ve şarap gibi mayalandırılmışım sevdanı sinemde
açlığın baş döndürmesi gibi sevmişim ben seni

III

su ışıkla sevişir hani
arı çiçeğe bezenir
buğday yüklenir karınca
hani bereket yaratır fabrikada ve tarlada
bilirsin

ben seni öyle düşünmüşüm işte
kan alırken kırmızıdan mor
mor kırmızıyla karışırken
duvara astığın kilimde

IV

bir türküdür dilimde
bir ninnidir
bir ağıttır çok yıldızlı gecelerde
titreşen yüreği konuşan sesin
bir pınardır pırlıl pırlıl
bir umuttur sonsuz
ve bir sıcaktır soluğun buz tutmuş gecelerde
soluğuna sığınmışım ben senin

V

doğan günün
içindesin bilirim
batan günün
içindesin bilirim
alev açan kor
için için yanan erguvan ağacının dalları
akşamda

akşamda bulut yanık
akşamda keder
akşamda büyü
akşamlarla andım seni
beni uyanasın diye şafaklarda
beni uyanasın

VI

sende bir saç kınasın
gözleri bin bebeğin güldüğü yakut
dudakları gelincik
ve sedef dişleri
ve mercan
ve inci
aktan ve aydınlıktan oluşmuş
aktan ve aydınlıktan

VII

ağarırken tan
en esrik sarhoşu olurum ben
ovaların
vadilerin

dağların

ve harman yerinin
halay yerinin
ateş çevirmenin çocukça
sevinci sarar benliğimi baharda
yellerle esen
sularla gürleyen

VIII

buram buram terleyen
alınlarda ışıyor güneş
ufukları aşıyor güneş
yana yana
döne döne
sonsuzluğa taşıyor güneş
yüklenmiş de sevdamızı
dillere destan olup
dillere destan

IX

özlemiş can
özlemiş candan seni
ekmek kokusu gibi
toprak kokusu gibi
şarap kokusu gibi
ve dallarına asıldığı ağaçlar
yelelerine sarıldığı al atlar

gönlümün alanlarında zıplayan taylor gibi
özlemiş can
özlemiş candan seni
özlemiş

X
izlemiş
gözlerimiz güneşi
günçiçeği gibi gün boyu
bundadır ki al yeşil yapraktır bizim sevdamız
etle tırnağın arası topraktır bizim sevdamız
nice fillizlerin
nice fidanların
nice dalların
büyüdüğü boy boy
soy soy

gümrah güllerin açtığı
gümrah güllerin

XI
ellerin
öpülesi

tapılası
sevilesi
ellerin

onları anlatmalıyım birde
devşire devşire derişini
eğire eğire örüşünü
çözüşünü içimdeki düğümü hünerle
çizişini damlaya gömülmüş kirpiğini bir çocuğun
ve yazışını sevda sevda
şafakta toprağı kucaklamasını demirin

XII
kömürün
karası gözlerin gülsün
gülsün dudakların dişlerin
tomurcuk tomurcuk çiçeklensin gamzelerin
yoksa duman kuşanır dağlar
ay bulutları örtünür yüzüne
ve suya hüzün düşer bilesin

XIII
uykuya hüzün düşer bilesin
düşler kararır
yaprak sararır
sonbaharında ömrümüzün
yorula yorula yaşadığımız
dokuz doğurduğumuz durağında
terle yoğurduğumuz
acılar harmanı
umutlar harmanı
sevinçler harmanı
yele verip savurduğumuz
bu toprağın canlarına

XIV
can denince sen gelirsin aklıma
çocuk bahçelerin gelir
çocuk yuvaları
gelincik tarlaları
ve ağaçlar yaprakları yemişleri bülbülden

ve her dilden insanın türküsünü söyleyişin gelir
insan denizinde eriyen kadın
yürüyen kadın
alanda al yazması altında
aklımı ala ala
fikrimi çele çele

XV
bir kuş konmuş bir dala
gagasından kan akar
gözleriyle konuşur
özleyişi can yakar
yüreğinde gün ışıır
bir kuş konacak güle
kuş güle güle güle
koş güle güle güle
düş güle güle güle
eş güle güle güle

ŞAFAKKONDU

geldi bir gecekondu
gece kondu
bu kentin kenarına

geldi bin gecekondu
gece kondu
bu kentin kenarına
geldi bir adam kondu
gece kondu
bu kentin kenarına
geldi bin adam kondu
gece kondu
bu kentin kenarına

geldi bir kadın kondu
gece kondu
bu kentin kenarına
geldi bin kadın kondu
gece kondu
bu kentin kenarına

geldi bir çocuk kondu
gece kondu
bu kentin kenarına
geldi bin çocuk kondu
gece kondu
bu kentin kenarına

bin yıllık bir düş gibi
bir alıcı kuş gibi
geldi bir şafak kondu
şafak kondu
bu kentin kenarına
geldi bir şafakkondu
şafakkondu
bu kentin kenarına

gece uçtu

Birikim 18-19/18

SU

— su için —

DONA DONA UYUR SU
DÜŞÜNDE BUHAR OLUR
COŞARDA BAHAR OLUR
DAMLA DAMLA BÜYÜR SU

MARXENGELSLENİN

çığlar devriliyor çığlar
çığ
çığ
üstüne
dağlar devriliyor dağlar
dağ
dağ
üstüne
çağlar devriliyor çağlar
çağ
çağ
üstüne
ve her gün yeniden doğuyor
balçıkla sıvanmayan güneşi
yedi iklimin
dört köşenin
MARXENGELSLENİN

kırbacın zoruyla koşan
sabrın duvarını aşan
at gemi azya almış
at gemi
at gemi
yardan geçiyor
rüzgârla kamçılanmış gözleri
yere gelmeden dizleri
zordan geçiyor
soluk soluğa
ter içinde
önder içinde
nefer içinde
proleteryanın
MARXENGELSLENİN

bir yanda durulurken sular
kurulurken yeniden dünya
dalga dalga kucaklarken adaları bir yanda deniz
bir elinde bayrak
bir elinde kitap
dilinde türkü
işçinin köylünün
MARXENGELSLENİN

aktığı okyanus insan ırmağının
dolanı dolanı ülke ülke
ulanı ulanı halka halka

cephede yıldızı kurtuluş bayrağının
alnında yanan her neferin
gönlünde yanan her neferin
MARXENGELSLENİN
eksen olmuş yıldız
gezegene aya eksen
eksen güneşe
dönene

devinene

yanana

eksen

evrim biter
devrim tüter
ocak ocak dört bucak
terin içinde
içinde kanın

MARXENGELSLENİN

enlem enlem
boylam boylam
dokumuşlar dokusunu dünyanın
ustası olarak dünün
ustası olarak günün
yarınların ustası

MARXENGELSLENİN

doğada kanun
toplumda kanun
insanda kanun
MARXENGELSLENİN
MARXENGELSLENİN

YEL ESTİKÇE

mor duman duvak
yağmurlar teli
ırgalan kavak
ırgalan selvi

yel estikçe
el değdikçe

bir zaman

yaprağın perde
yastan mı selvi
yeprağın yerde
yastan mı kavak

yel estikçe
el değdikçe

bir zaman

tan'da güneşi
selamla kavak
sen de güneşi
selamla selvi

yel estikçe
el değdikçe

bir zaman

toprak maviye
erişsin selvi
yaprak maviye
karışsin kavak

Birikim 18-19/19

yel estikçe
el değdikçe

bir zaman

ey serin selvim
akça kavağım
okşasın bizi
gölgeniz sizin

yel estikçe
el değdikçe

bir zaman

LOKOMOTİF

—demir yolu işçilerine—

figan figana bağlı
okyanuslar titreşiyorsa mavi mavi
çiçekler dölleniyorsa türkü türkü
dalgalanıyorsa yeleleri afrikada aslanların
ve bulutlar savruluyorsa göklerde harman

harman

damla damla öpüyorsa toprağı yağmur
figan figana bağlı
vagon vagona bağlı
kara kara
sıra sıra
ordu ordu akışan ay ışığında
lokomotifin peşinde
peşinde lokomotifin

en büyük ateş böceğı gecede tren
duman duman
buhar buhar
çingı çingı
soluyan
çağların köprüsü çağlayanı çağların
yürüyen

kaynayan

yanan

sıcığında volkan volkan yüreğın
ocağında volkan volkan yüreğın
ateşcinin elleriyle
elleriyle ateşcinin

gözleri köz
kırpikleri alev ateşçi
kömürle besliyor külleri
ömürle besliyor yolları
raylar kolları
kolları raylar
hasret hasret gerilmiş
dünyamıza sarılmış
dost çenberi
dost eli

dağları delen tünel tünel
kanal kanal

köprüler kuran sulara
kıt'alar kavuşturan karınca karınca kararlı
—karınca kaderince değil—
demirden destan yazan yol yol
demirden direnç
karınca kümeleri serpilmiş
ovalara

tepelere

dağlara

ellerinde kazma kürek
yüreklere çatal yürek
özleri kahraman
gözleri kahraman
kahraman tırnakları dişleri
demir döşemek işleri
yaşamak insanca işleri
yaşamak insanca

gözleri ufku içiyor makinistin
ve makasçı hat yeniliyor habire uykulara inat
bir istasyon
daha
daha
daha
yaklaşıyor sabaha
yolculuktan bıkmadan
raylarından çıkmadan
çingisiyle

soluğuyla

sesiyle

yaklaşıyor sabaha
ve ibiği kaniyor şafakta bir horozun
horoz ötüyor upuzun
upuzun